

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

№ 30 (269)

Четвер, 17 листопада 1949 р.

Ціна 20 к.

За дальше піднесення наукової роботи студентів

Студентська наукова конференція, присвячена 10-річчю возз'єднання українського народу і 32-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції, з'явилася великою подією в житті студентства. На конференції студенти нашого університету продемонстрували свої досягнення у науковій роботі.

Конференція з'явилася також показником діяльності студентських наукових гуртків, вона підсумувала наслідки їх дослідницької роботи, і можна з задоволенням відзначити, що ці результати непогані. На конференції було заслухано 73 наукових доповіді, теми їх були актуальні і охоплювали велике коло питань. Всі доповіді студентів були прочитані на високому ідейному і науковому рівні. Особливо це стосується доповіді студента IV курсу історичного факультету В. Галюса на тему: «Іван Франко і російська революційна демократія».

Доповіді студентів біологічного, географічного, хімічного та географічного факультетів були тісно пов'язані з потребами сьогодишнього дня, розробляли важливі народногосподарські проблеми. Так, студентки IV курсу біологічного факультету А. Власова, Є. Чижикова і М. Храмова доповідали про свою роботу з новими для України рослинами — чумизою, евкалиптом, пірамідальною тополею. Студентки V курсу цього ж факультету Р. Грищенко і Г. Бородай розповіли про результати своєї роботи в галузі акліматизації чаю і вирощування гіллястої пшениці.

Цікаві наукові питання були розроблені також в доповідях

студентів історичного і філологічного факультетів.

У конференції взяли участь всі факультети університету. Це явище відрадне, однак слід зауважити, що деякі факультети представили дуже мало доповідей. Найбільше доповідей було зроблено студентами біологічного, філологічного і історичного факультетів. Досить активну участь в конференції взяли студенти географічного і геологічного факультетів, зате надто мало дали доповідей економічний, юридичний і хімічний факультети, а фізико-математичний факультет представив всього лише трьох доповідачів! Це говорить за те, що на фізико-математичному факультеті наукова робота студентів не набула широкого розмаху.

Студентська наукова конференція з'явилася бойовим оглядом наукової роботи університетської молоді. Вона сприятиме дальшому розгортанню науково-дослідницької діяльності студентів. Завдання зараз полягає в тому, щоб ще більше активізувати наукову роботу, залучити до участі в роботі наукових гуртків якнайбільшу кількість студентів. Велику увагу треба звернути на першокурсників, домогтися, щоб вони стали активними членами студентських наукових гуртків.

Необхідно наукову роботу студентів тісніше пов'язати з потребами народного господарства, з вимогами виробництва, з роботою заводів, фабрик, шкіл, суду і прокуратури і т. д. У нас є всі можливості успішно справитися з цими завданнями і піднести наукову роботу на новий, вищий ступінь.

Підсумки конкурсу на кращу стінну газету

Днями були підведені підсумки конкурсу на кращу факультетську і курсову стінгазету, присвяченого 10-річчю возз'єднання українського народу та 32-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Жюрі конкурсу відзначило значне покращення в роботі університетської стінної преси. До свят вийшли всі факультетські стінгазети і курсові бюлетені. Найбільших успіхів домоглися редколегії факультетських газет «Історик» (історичний факультет), «Філолог» (філологічний факультет), «За мічурінську біологію» (біологічний факультет), «Радянський юрист» (юридичний факультет), «Радянський хімік» (хімічний факультет). Ці газети гарно оформлені, змістовні, цікаві, добре відображають життя своїх факультетів. Серед курсових газет найкращими з'являються газети IV курсу українського відділу філологічного факультету, другої і четвертої груп II курсу юридичного факультету, V курсу хімічного і III курсу історичного факультетів.

Жюрі присудило перше місце газеті «Історик» (редактор тов. Фіногін). Друге місце присуджено газеті «Філолог» (редактор тов. Авер-

бух) і «Радянський юрист» (редактор тов. Цемко). Третє місце жюрі присудило газетам «За мічурінську біологію» (редактор тов. Погорлицький), «Радянський хімік» (редактор тов. Бондар) і «Глобус» (редактор тов. Трофименко).

Серед курсових стінгазет перше місце присуджено бюлетеню IV курсу українського відділу філологічного факультету (редактор тов. Крижанівський) і газеті другої групи II курсу юридичного факультету (редактор тов. Писарук). Друге місце належить газеті четвертої групи II курсу юридичного факультету (редактор тов. Заболотний). Третє місце присуджено стінгазеті V курсу хімічного факультету (редактор тов. Вайнштейн) і стінгазеті III курсу історичного факультету (редактор тов. Кіржнер).

Підводячи підсумки конкурсу, жюрі відзначає покращення стану факультетської і курсової преси на географічному і геологічному факультетах і звертає увагу партійної, комсомольської і профспілкової організацій економічного факультету на незадовільний стан стінної преси на економічному факультеті.

РАДЯНСЬКА МОЛОДЬ В АВАНГАРДІ БОРОТЬБИ ЗА МИР І ДЕМОКРАТІЮ

17 листопада вся прогресивна молодь світу святкує Міжнародний день студентів. Це свято має свою героїчну історію. Коли гітлерівські розбійники вдерлися на територію Чехословаччини, чеський народ не хотів миритися з окупацією своєї батьківщини німецько-фашистськими загарбниками і восени 1939 року організував демонстрацію протесту. Найактивнішу участь в цій демонстрації взяли чехословацькі студенти. Окупанти жорстоко розправилися з свободолюбною чеською молоддю. 2000 студентів було ув'язнено в концентраційному таборі Саксенгаузен, 9 керівників студентської спілки було розстріляно. Фашисти закрили всі чеські університети.

Героїчний приклад чехословацького студентства знайшов гарячий відгук в серцях всієї прогресивної молоді світу. 17 листопада ухвалено вважати Міжнародним днем студентів, днем єдності всіх студентів в боротьбі проти фашизму і світової реакції.

Взірцем для молоді всіх країн являється студентство Радянського Союзу, яке вкрило себе невмирущою славою в дні Великої Вітчизняної війни і зараз стоїть в авангарді боротьби за мир, демократію і прогрес.

18 серпня 1946 року на II Міжнародному студентському конгресі в Празі було утворено Міжнародну спілку студентів. Студентство СРСР взяло активну участь в цьому конгресі. Конгрес ухвалив вважати головним завданням спілки боротьбу проти фашизму і реакції, боротьбу за прогресивну науку, що служить інтересам всього людства, боротьбу за мир.

Радянська молодь очолила боротьбу мільйонних мас прогресивного студентства проти імперіалізму, проти паліїв нової війни. Світова реакція намагається відволікти студентів від політичної боротьби, але ці намагання даремні. Передове студентство все більше об'єднує свої сили, тісніше згуртовується навколо великого Радянського Союзу, створює єдиний фронт борців за мир і демократію. В день 17 листопада прогресивне студентство всього світу демонструє свою міць, свою непохитну волю боротися за справу миру, оглядає свої лави. Погляди студентів всіх країн звернені до радянського студентства, в якому вони вбачають проводира, життя і діяльність якого служить для них найкращим взірцем.

Хай живе Міжнародний день студентів — свято передової молоді всього світу! Вище прапор боротьби за демократію і мир!

Розгорнімо підготовку до зимової екзаменаційної сесії!

ВИЩЕ РІВЕНЬ СЕМІНАРІВ І КОЛОКВІУМІВ!

Наполегливо готуватися до іспитів

Розпочинаючи в цьому році навчання в університеті, ми, першокурсники, знали, що перед нами стоїть відповідальне завдання — вчитись якнайкраще, щоб з честю виправдати високе звання радянського студента. Треба віддати належне, переважна більшість студентів з перших днів учбового року приступила до наполегливої систематичної роботи, знаючи, що лише систематична підготовка, повсякденне повторення програмового матеріалу і опрацювання рекомендованої літератури можуть забезпечити глибокі знання і успішне складання іспитів та заліків.

Але, на жаль, не всі студенти I курсу хімічного факультету засвоїли цю просту істину. Про це свідчать проведені семінари з основ марксизму-ленінізму і колоквиум з неорганічної хімії. Якщо студенти Яровий, Левинчан, Френкель, Дружинська та інші добре готуються до семінарів з основ марксизму-ленінізму і беруть в них активну участь, то цього не можна сказати про тт. Михеєву, Конопку, Сиройжко. Вони працюють не систематично, на семінарських заняттях зовсім пасивні.

Подібна картина спостерігається і на практичних заняттях з неорганічної хімії. Добросовісно ставляться до занять студенти Дар'єва, Колодяжна, Кобринська, Кошелєва. Вони цікавляться предметом і намагаються якнайглибше його засвоїти. Студенти ж Пальошкін, Шереметенко, Циганков працюють недостатньо і мають незадовільні оцінки з неорганічної хімії. Їх знання дуже поверхові. Це — результат безтурботності. Хіба може йти мова про добру підготовку, коли тт. Пальошкін, Шереметенко і Циганков готуються до практичних занять лише в самій останній час перед ними. Навряд чи залишаться у них ці знання до іспитів.

Таким явищем треба негайно покласти край. Ми, першокурсники, в цьому півріччі будемо проводити першу в своєму житті екзаменаційну сесію у вузі. Домогтися високих показників успішності під час сесії — справа нашої честі. Щоб провести сесію на високому науковому рівні, щоб екласти всі іспити лише на «добре» і «відмінно», треба працювати з максимальним напруженням. Це треба, в першу чергу, усвідомити товаришам, які відстають. Успіх на іспитах буде залежати тільки від своєчасної і доброї підготовки до них.

Л. МЕЩЕРЯКОВА,
студентка I курсу хімічного факультету.

Доцільно використовувати кожну годину

Небагато часу залишилось до початку зимової екзаменаційної сесії. Перед студентами нашого університету стоїть завдання зустріти цю сесію якнайкращою підготовкою і домогтися високих показників навчання. Тому зараз особливого значення набуває продуктивне використання студентами часу, вільного від занять. Самостійна робота студентів над програмовим матеріалом — повторення конспектів лекцій, вивчення і конспектування рекомендованої літератури тощо — повинна тепер набрати ще більшого розмаху, вестись систематично і наполегливо. Кожна година повинна використовуватись для занять.

Семінари з основ марксизму-ленінізму, які зараз проходять на перших і других курсах філологічного факультету, показують, що більшість студентів акуратно конспектують рекомендовану літературу, готуються до семінарів, добре засвоюють матеріал, приділяють належну увагу самостійній роботі. Однак, є ще окремі студенти, які несерйозно ставляться до семінарських занять, не готуються до них, не використовують часу для самостійної підготовки і в результаті одержують незадовільні оцінки. Це — тт. Лимарьова, Балута (I курс рос. відділу) та ін. Деякі студенти, як наприклад тт. Синякова, Яновець (II курс укр. від-

ділу), ледве відповідають на «посередньо». Це тим більш прикро, що всі названі товариші — комсомольці.

Перевірка конспектів з політекономії на третій курсі виявила, що робота студентів на цих курсах недостатня. Студентка т. Татарчевська, наприклад, майже не конспектує рекомендовану літературу. Це викликає серйозну тривогу за підготовку студентів третій курсів до іспиту з політекономії, бо таких як Татарчевська, є чимало.

Треба тепер ще більше цінити свій час, боротися за те, щоб даремно не пропадала жодна година. Не можна допускати спізнень і пропусків лекцій. Це особливо стосується студентів Бжозовського (IV курс рос. відділу), Корачевської (I курс рос. відділу), Нікітіної (III курс укр. відділу), Батуриної (IV курс рос. відділу) та інших.

Якнайпродуктивніше використати час, що залишився до початку іспитів і заліків, систематично працювати над повторенням пройденого матеріалу, старанно готуватися до семінарів і колоквиумів — ось про що повинні не забувати студенти, щоб провести зимову екзаменаційну сесію на високому рівні.

Н. МОСКАЛЕНКО,
студентка III курсу філологічного факультету.

Більше активності на семінарських заняттях

Семінарські заняття є методом контролю над самостійною роботою кожного студента, засобом поглибленого вивчення вузлових питань з окремих тем програми. Під час семінарських занять виявляється, як студенти засвоїли прочитаний їм на лекціях матеріал, як вони опрацювали рекомендовану літературу. На семінарах студенти також мають змогу при допомозі викладача висвітлити незрозумілі їм чи малозрозумілі питання з того розділу, який вивчається. Отже, семінарські заняття є разом з тим важливим методом підготовки до наступних іспитів і заліків під час іспитової сесії, і до них студенти повинні готуватися наполегливо і систематично.

В основній масі студенти II курсу географічного факультету серйозно ставляться до семінарів, глибоко вивчають учбовий матеріал, конспектують рекомендовану літературу. Найкращих показників домоглися студенти Іванова, Бакай, Найдіна, Колобаєва, Скрильова та інші. Їх відповіді на семінарах свідчать про добре засвоєння програмових тем, і

є всі підстави сподіватися, що іспити ці товариші складуть вчасно і на високому рівні.

Але ще не всі студенти нашого курсу усвідомили значення семінарів. Особливо незадовільно готуються до семінарських занять студент Петракевич. Це може призвести до сумних результатів під час іспитів. Великим недоліком у проведенні семінарських занять на нашому курсі є недостатня активність студентів. З таким станом далі миритися не можна. Наш курс має всі можливості домогтися високої активності на семінарах.

Сесія не за горами, і її треба зустріти у всеозброєнні. Семінарські заняття значно допоможуть нам добре підготуватися до іспитів і домогтися високих показників на сесії, але для цього необхідно готуватися до кожного семінару, пам'ятаючи, що підготовка до семінарів є одночасно і підготовкою до іспитів та заліків.

Н. ЛАЛЬСКІН,
студент II курсу географічного факультету.

Й. В. Сталін про національні мови та їх майбутнє

В працях Й. В. Сталіна розв'язано багато мовознавчих питань і питань з мовної політики. Зупинимося на важливіших з них.

1. **Поняття про націю і національну мову.** Вчення про націю і національну мову товариш Сталін виклав у своїй праці «Марксизм і національне питання», написаній 1913 р. В цій праці Й. В. Сталін розвинув вчення К. Маркса і Ф. Енгельса про націю і національну мову і на конкретних прикладах пояснив виникнення та розвиток націй і національних мов. З того часу вчення товариша Сталіна в нашій партії стало загальнознаним і єдино правильним. Після Великої Жовтневої соціалістичної революції вчення про націю і національну мову Й. В. Сталін розвинув далі, поглибив його і теоретично обґрунтував майбутнє націй і національних мов. Найдокладніше питання про націю і національну мову в повоєнний період товариш Сталін висвітлює у звітних доповідях XVI і XVII з'їзду ВКП(б) та в статті «Національне питання і лєнінізм».

«Нація,— за вченням Й. В. Сталіна,— є стійка спільність людей, що історично склалася, і виникла на базі спільності чотирьох основних ознак, а саме: на базі спільності мови, спільності території, спільності економічного життя і спільності психічного складу, який проявляється в спільності специфічних особливостей національної культури»¹⁾.

Із цього визначення нації видно, що однією з характерних і невід'ємних рис нації є **спільність мови**, тобто мова, якою говорить нація, **національна мова**. Одначе, зауважує товариш Сталін, «спільна мова для кожної нації, але не обов'язково різні мови для різних націй. Немає нації, яка б говорила відразу різними мовами, але це ще не значить, що не може бути двох націй, які говорять однією мовою! Англії і північноамериканці говорять однією мовою, і все так вони не становлять однієї нації»²⁾, бо вони живуть на різних територіях, не мають спільності економічного життя і психічного складу, який проявляється в спільності культури. Отже, досить відсутності хоч би однієї з названих ознак, щоб нація перестала бути нацією.

Національна мова формується одночасно з утворенням нації. Нація, так само як і національна мова, є категорія історична, тобто вона починає утворюватись на певному етапі розвитку суспільства, розвивається і на

певному новому етапі розвитку суспільства може зникнути. Й. В. Сталін на підставі докладного і ґрунтовного аналізу умов утворення націй твердить, що нації і національні мови у докапіталістичний період, у період феодалізму, не було і не могло бути, бо в докапіталістичний період «не було ще національних ринків, не було ні економічних, ні культурних національних центрів, не було, значить, тих факторів, які ліквідують господарську роздрібність даного народу і стягають роз'єднані до того частини цього народу в одне національне ціле»³⁾. Товариш Сталін твердить, що нації і національні мови почали утворюватись тільки в період ліквідації феодалізму і зародження та розвитку в його надрах капіталізму.

Отже, нація і національна мова є немінучий продукт епохи капіталізму. Це твердження товариша Сталіна наносило і наносить нищівний удар по буржуазно-націоналістичних теоріях, за якими, наприклад, українська національна мова існує ніби з давніх-давен, споконвічно. На Україні процес ліквідації феодалізму і зародження капіталізму починається десь у XVIII ст., коли виникає капіталістична мануфактура, ліквідується всередині країни економічна роздрібність, а місцеві ринки в зв'язку з розвитком торгівлі об'єднуються в один всеросійський ринок. Розвиток на Україні економічної спільності і був важливішою передумовою перетворення елементів нації, які в докапіталістичний період перебували в зародковому потенціальному стані (мова, територія, культурна спільність), в характерні, головні риси нації.

В другій половині XIX ст. на Україні капіталізм став основною соціально-економічною формацією. А «в усьому світі епоха остаточної перемоги капіталізму над феодалізмом була зв'язана з національними рухами. Економічна основа цих рухів полягає в тому, що для повної перемоги товарного виробництва необхідно завоювання внутрішнього ринку буржуазією, необхідне державне згуртування територій з населенням, що говорить однією мовою, при усуненні всіх перешкод розвитку цієї мови і закріпленню її в літературі»⁴⁾. За таких умов українська народність перетворюється в другій половині XIX ст. в націю, а мова української народності— в національну мову. На початку XX століття

цей процес в основному уже завершився. Товариш Сталін так характеризує процес складання нації на сході Європи, зокрема і процес складання української нації та його завершення:

«Але капіталізм починає розвиватись і в східних державах. Розвиваються торгівля і шляхи сполучення. Виникають великі міста. Нації економічно консолідуються. Капіталізм, що вдерся в спокійне життя відіснених національностей, збудуражує останні і приводить їх в рух. Розвиток преси і театру, діяльність рейхсрату (в Австрії) і Думи (в Росії) сприяють посиленню «національних почуттів». Інтелекція, що народилася, проймається «національною ідеєю» і діє в цьому напрямі...»

Але відіснені нації, які прокинулись до самостійного життя, вже не складаються в незалежні держави: вони зустрічають на своєму шляху надзвичайно сильне протидіяння з боку керівних верств командуючих націй, що давно вже стали на чолі держави. Спізились!

Так складаються в нації чехи, поляки і т. д., в Австрії; хорвати та ін. в Угорщині; латиші, литовці, українці, грузини, вірмени та ін. в Росії» (Й. В. Сталін, Твори, т. II, 1947 р., стор. 297-8).

Отже, українська буржуазна нація з її мовою, що почали складатися в XVIII ст., остаточно склалася на початку XX століття.

Доля кожної буржуазної нації зв'язана з долею капіталізму. З ліквідацією капіталізму на Україні була ліквідована і українська буржуазна нація і на руїнах її після Великої Жовтневої соціалістичної революції виникла і почала будіно розвиватись нова, соціалістична українська нація, яка докорінно відрізняється від старої буржуазної української нації. Тільки з перемогою соціалізму в нашій країні вперше в історії людства під егідою радянської влади створена справжня єдність і спільність інтересів в середині кожної нації, в тому числі і української.

Докорінно відрізняється і сучасна українська національна мова від мови української буржуазної нації. Сучасна українська мова, мова соціалістичної української нації, завдяки послідовній реалізації лєнінсько-сталінської національної політики, досягла за 32 роки радянської влади золотого вершини свого розвитку і стала найпоширенішою і найдосконалішою формою вияву української радянської культури.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

(Закінчення в наступному номері)

ПО УНІВЕРСИТЕТУ

Виставки студентських робіт НА КАФЕДРІ ЗООЛОГІЇ БЕЗХРЕБЕТНИХ

При кафедрі зоології безхребетних організмів нещодавно відкрилась виставка кращих робіт студентів і гуртка юнатів. Підготовка до виставки велась під керівництвом старшого викладача кафедри тов. Бешевлі. На виставці представлені роботи студентського наукового гуртка зоології — «Розвиток тутового шовкопрядя» (студ. II курсу Резнікової М. і Лейтерштейн Н.), «Медоносна бджола» (студентів II курсу Севастянова В. і Латвін Н.), кілька робіт дипломантів, серед яких роботи студ. V курсу П. Шумило на тему «Біологічний метод боротьби з шкідниками в субтропіках», студ. V курсу Горностаєвої на тему «Експериментальна викормка тутового шовкопрядя» та інші.

При кафедрі зоології безхребетних, починаючи з 1947-48 навчального року, систематично працює під керівництвом старшого викладача Бешевлі гурток юнатів. Гурток відідує учні шкіл № 3, № 43 і № 103. Часто заняття з юнатами проводяться по черзі студенти-гуртківці. Кращі роботи гуртка юнатів також демонструються на виставці.

Виставку при кафедрі зоології безхребетних уже відвідали два класи школи № 43, учні педучилища. Виставка буде відкрита ще 2 тижні, щоб за цей час її змогли відвідати учні одеських шкіл.

НА КАФЕДРІ ГІДРОБІОЛОГІЇ

Кафедра гідробіології працює над вивченням кормових ресурсів північно-західного кутка Чорного моря, лиманів і прісних водоймищ. На виставці, яку відкрила на початку листопада кафедра гідробіології, показано перші наслідки цієї роботи.

У відділі, що присвячується морю, привертають до себе увагу експонати, які відображають фауну Білого і Чорного моря. Графічне зображення мікроскопічних організмів (планктону) дає повне і чітке враження. Увагу відвідувачів привертають оригінальні форми біломорських риб— пінагора, зубатки та інших.

При огляді чорноморських експонатів, більш знайомих відвідувачам, кидається в очі подібність фауни Білого і Чорного моря, а також між грами, які показують зв'язок між появою планктону і поведінкою риб.

У відділі «Лимани причорномор'я» представлені як гідробіологічний режим їх, так і ступінь використання харчів рибами. Приводяться дані, що показують можливість використання лиманів під кефально-вишуровальні господарства.

Під час підготовки виставки кафедру гідробіології відвідав лауреат Сталінської премії відомий на Україні іхтіолог професор В. А. Мовчан. Він зацікавився роботами студентів, особливо діаграмою росту зеркального коропка із зарибленого водоймища в Кривій Балці.

Студенти-фурканти з хвилюванням слідували за враженнями, які справила виставка, і з задоволенням відзначали, що їх робота дала практично корисні результати.

Цікавий диспут

Недавно в університеті відбувся цікавий диспут. Обговорювалася п'єса молодого драматурга Леоніда Зоріна «Молодість» і постановка її університетським драматичним гуртком. На диспуті були присутні біля 200 студентів.

З вступним словом виступила керівник кафедри російської літератури кандидат філологічних наук доцент П. І. Збандуло. Вона розповіла про значення п'єси, про її ідейну спрямованість, визначила позитивні сторони і хиби п'єси і спектаклю.

Цікавими і змістовними були виступи студентів т.т. Абрамовича (історичний факультет), Ваймана (філологічний факультет), Співака (історичний факультет) та ін.

На диспуті виступили також виконавці головних ролей студенти Л. Крук (економічний факультет) і Г. Лебедик (юридичний факультет), постановник спектаклю заслужений артист УРСР О. М. Максимов і голова правління студентського клубу доцент Б. О. Шайкевич.

Диспут пройшов дуже жваво і на високому ідейному рівні.

СПЕКТАКЛЬ ПРО РАДЯНСЬКИХ СТУДЕНТІВ

(Постановка п'єси Л. Зоріна «Молодість» драмгуртком університету)

Молодий радянський драматург Леонід Зорін сміливо звернувся до студентської теми, до теми, яка, на жаль, досі ще не знайшла в нашій драматургії потрібного висвітлення. П'єса Л. Зоріна «Молодість» — це пристрасна, глибоко партійна повість про формування молоді радянської людини, про боротьбу з різними ворожими теоріями в науці і мистецтві, про нездоланну силу вихованого партією радянського колективу.

Драмгурток нашого університету під керівництвом заслуженого артиста УРСР О. М. Максимова багато попрацював над постановкою. Спектакль «Молодість» — цікавий і повчальний, він глибоко хвилює глядача. Молоді виконавці спромоглися донести до аудиторії головну ідею п'єси, створити правдиві, колоритні образи.

Передусім привертає до себе увагу образ члена партійного комітету професора Василя Петровича Покорського. Він — виходець з народу. Більшовицька партія навчила його, виховала, зробила передовим ученим. Професор Покорський — досвідчений і чуйний педагог, він знаходить шлях до серця студента Бориса Маркова, вміло лікує його душевні вивихи. Роль професора Покорського дуже продумано проводить студент Павло Ставицький.

Драматургові не зовсім вдався образ Бориса Маркова. Деякі його вчинки не виправдані. Глядачеві незрозуміло, як міг чесний і принциповий комуніст підпасти під згубний вплив лжеученого доцента Незлобіна, як він міг написати літературний реферат про переваги самотності, як

він міг ігнорувати колектив. Л. Зорін не цілком переконливо відобразив процес перевиховання Бориса Маркова. Студентська наукова конференція, на якій товариші піддали реферат Бориса суворій, але справедливій критиці, проходить за завесою. Глядач дізнається про неї лише з окремих уривчастих реплік.

Студент Леонід Крук грає роль Бориса Маркова виразно і правдиво. Хочеться лише порадити Л. Круківі позбавитися деякої манірності у грі.

Яскравими фарбами змальований в п'єсі образ комсомольського вожака Олі Морозової. Виконавиця цієї ролі студентка Валерія Кухаренко малює прекрасний портрет кришталево чистої радянської дівчини з прямою і відкритою душею. Гра В. Кухаренко, особливо у IV картині, досягає високого акторського звучання.

В образі студента Михайла Кочіна автор показав стійкого комуніста, вірного і чуйного товариша.

Образ Михайла Кочіна — правдивий і типовий. Це такі, як він, не жалючі життя, захищали Батьківщину у дні Великої Вітчизняної війни. Це такі, як він, сьогодні вперто штурмують фортецю науки.

Роль Михайла Кочіна дуже майстерно виконує в спектаклі студент Анатолій Горожанкін. Він спромігся створити чудовий образ радянського юнака — будівника комунізму.

Рельєфно і гостро змальований в п'єсі образ пихатих дідків від науки і мистецтва, які намагалися отруїти розум і серце радянських студентів. Автор збирає в «салоні» душевно спустошеної Лєри Покор-

ської (цю роль добре виконують студентки Надія Батуріна і Олена Векслер) і горе-вченого Угрюмова, (студент Михайло Сербер), який десь-сятиріччя розробляє «проблему» прискорення процесу розмноження сарани,

в них сатиричних тонах. На прикладі незлобних і угрюмових глядач ще раз бачить, в яке багно тягнули радянську молодість ахматові і борщагітські, стебуні і шмальгаузени. І тому так жваво реагує зал, коли прозрів-

го в нашу молодість. Це не вдалося. Іван Петрович Лавриков має вигляд карикатурний, не реалістичний. Це якийсь святковий дідусь. Незавершений образ Валі. Глядачеві незрозуміло, як може спокійно жити в нашому здоровому колективі ця навіжена мішанка.

Студент Олександр Дунаєвський і Ела Шпигель вміло, з м'яким гумором виконують ролі Лаврикова і Валі і цим у деякій мірі згладжують недоліки драматургічного матеріалу.

Постановник спектаклю заслужений артист УРСР О. М. Максимов домігся хорошої і рівної гри всіх виконавців. І зовні груба Рита — людина великого внутрішнього тепла (студентка Людмила Кириченко), і пристрасний спортсмен Віктор (студент Федір Кожухар), і темпераментна, трохи легковажна Аня (студентка Галина Стецько), і край закоханий один в одного подружжя Попових (студенти Микола Зарицький і Марія Хорович) — всі ці вміло виконані епізодичні ролі складають злагоджений акторський ансамбль, де дбайливо продумана і поставлена на місце кожна нота.

П'єса «Молодість» — актуальна і злободенна. Слова Михайла Кочіна «Я хочу, щоб молодий комуніст не сидів, склавши руки, чекаючи, поки партія візьметься наводити порядок на його ділянці...» — це заклик до активної боротьби, до дії.

Постановка п'єси «Молодість» — творче досягнення драматичного колективу університету. Вона свідчить про великі можливості наших молодих виконавців.

Б. СПІВАК.

Відповідальний редактор
В. ЄФІМЕНКО.

Сцена з першої дії п'єси «Молодість».

і пошуку, бездарну поетеса Рогольська (студентка Генрієта Бердичевська), і підлого лицеміра і небезпечного ворога доцента Незлобіна (студент Георгій Лебедик). Тут, в цьому «салоні», за бокалом вина, ці люди хочуть знайти відпочинок від «стомлоючої» прямолінійності дня». Автор і виконавці зробили правильно, змалювавши цю картину в гост-

рому Борис Марков гнівно викриває свого колишнього кумира Незлобіна і його друзів: «Всі ви — люди білі, білі мистецтва, білі науки, білі життя, сторонні люди».

У молодого драматурга вийшли невдалими образи Івана Петровича Лаврикова і дівчини Валі. У Лаврикові автор хотів показати старика з «комсомольською душею», закохано-